

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo de Barcelona (Spania) la 21 ianuarie 2013 — France Telecom Spania, SA/Diputación de Barcelona

(Cauza C-25/13)

(2013/C 108/31)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo nr. 17 de Barcelona (Spania)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: France Telecom Spania, SA

Pârâtă: Diputación de Barcelona

Întrebările preliminare

1. Limitarea aplicabilității redevențelor prevăzute la articolul 13 din Directiva privind autorizarea ⁽¹⁾ doar la titularii rețelelor de telecomunicații, astfel cum a fost înțeleasă în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 12 iulie 2012 ⁽²⁾, se poate extinde la orice altă remunerație sau contraprestație pe care titularii proprietăților publice sau private o primesc în schimbul instalării pe terenurile sau pe proprietățile lor a unor infrastructuri de rețele de telecomunicații?
2. Astfel de remunerații și persoanele care trebuie să le plătească sunt stabilite conform legislației interne a statului?

⁽¹⁾ Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183).

⁽²⁾ Hotărârea Curții de Justiție (Camera a patra), Vodafone España și France Telecom España (cauzele conexe C-55/11, C-57/11 și C-58/11), nepublicată încă în Repertoriu.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) la 21 ianuarie 2013 — Global Trans Lodzhistik OOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Cauza C-29/13)

(2013/C 108/32)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Global Trans Lodzhistik OOD

Pârât: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Întrebările preliminare

1. Din articolul 243 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, în cazul în care este interpretat în coroborare cu articolul 245 din acest regulament, precum și cu principiul dreptului la apărare și cu principiul autorității de lucru judecat, rezultă că acesta permite o reglementare națională precum cea prevăzută la articolele 220 și 211a din Legea vamală, în temeiul căreia este atacabilă mai mult de o decizie a unei autorități vamale prin care se stabilește o datorie vamală suplimentară în scopul perceperii ulterioare a acesteia, și anume și atunci când în împrejurări precum cele din procedura principală, pentru stabilirea acestei datorii vamale, ar fi posibilă emiterea unei decizii finale în sensul articolului 181a alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 ⁽²⁾ al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92?
2. Articolul 243 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2913/92 privind introducerea unei acțiuni trebuie interpretat în sensul că nu prevede că o decizie finală în sensul articolului 181a alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie să fie atacată mai întâi pe cale administrativă, pentru ca o procedură judiciară să fie admisibilă?
3. În împrejurări precum cele din procedura principală, articolul 181a alineatul (2) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că în cazul în care în procedura prevăzută la această dispoziție nu s-au respectat dreptul de a fi ascultat și dreptul de a formula obiecțiuni, decizia emisă de autoritățile vamale cu încălcarea acestor prevederi nu este o decizie finală în sensul dispoziției menționate, ci reprezintă numai o parte a procedurii de emitere a deciziei finale? În caz contrar, în împrejurări precum cele din acțiunea principală această dispoziție trebuie interpretată în sensul că decizia emisă prin săvârșirea viciului de procedură menționat, este supusă direct controlului judiciar și instanța trebuie să soluționeze pe fond acțiunea formulată?
4. În împrejurări precum cele din procedura principală și ținând seama de principiul legalității, articolul 181a alineatul (2) din regulament trebuie interpretat în sensul că în cazul în care în procedura prevăzută la această dispoziție nu s-au respectat dreptul de a fi ascultat și dreptul de a formula obiecțiuni, decizia emisă de autoritățile vamale cu încălcarea acestor prevederi este nulă în temeiul unui viciu